

НАРОДЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ" - С О Ф И Я

Х У Д О Ж Е С Т В Е Н

С Ъ В Е Т

София, 9 април 1989 година

П Р И С Ъ С Т В У В А Щ И

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ

- ЧЛЕНОВЕ ЕНЧО ХАЛАЧЕВ
 КОНСТАНТИН ИЛИЕВ
 СТОЙЧО МАЗГАЛОВ
 ДИМИТРИНА ПЮРОВА
 БАНЧО БАНОВ
 ПЕНЧО ЛИНОВ
 АТАНАС ВЕЛЯНОВ
 ВЕЛКО КЪНЕВ
 СТЕФАН ДАНАИЛОВ
 НАТАЛИЯ МИНКОВА

3

НАРОДЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

С т е н о г р а м а

ХУДОЖЕСТВЕН СЪВЕТ

състоял се на 9.IV.1989 г. в заседателната
зала "Н.О.Масалитинов" при НТ "Иван Вазов"

НАЧАЛО: 16.00ч.

КРАЙ: 17.30ч.

О Т К Р И В А Н Е

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Тук присъствуват единадесет души, имаме болшинство и можем да проведем заседанието. По причини, които не са ми известни отсъствуват само Вл.Люцканов, М.Янев, В.Минкова. Аз предлагам да проведем заседанието на художествения съвет при следния

Д Н Е В Е Н Р Е Д:

1. Обсъждане на драматизацията "Бесове" от Достоевски направена от Енчо Халачев, Банчо Банов и Асен Милонов и разпреде-

ление на ролите. Докладва др. Е.Халачев.

2. Информация за игралния репертоар на театъра за сезон 1989/90 година.

3. Категоризация на ролите на "Животът на Галилей", която др.Асен Шопов е предложил. Докладва Наталия Минкова

ПЕНЧО ЛИНОВ

Да минем първо трета точка, по която ще докладва Н.Минкова за да я освободим.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ

Н.Минкова има думата за категоризация на ролите и изпълнение в постановката "Животът на Галилей".

НАТАЛИЯ МИНКОВА

Чете предложението на режисьора за постановката "Животът на Галилей".

КАТЕГОРИЗИРАНЕ

на ролите в зависимост от актьорското изпълнение в постановката на пиесата "ЖИВОТЪТ НА ГАЛИЛЕЙ" от Брехт, направено по предложение на режисьора - АСЕН ШОПОВ

Роля	Точки за ролята	Точки за изпълнение	ИЗПЪЛНИТЕЛ	УТВЪРДЕНИ ТОЧКИ
ГАЛИЛЕЙ	3	3	Стоян Алексиев	3
ГОСПОЖА САРТИ	2	2	Славка Славова	2
ЛУДОВИКО	2	2	Константин Цанев	2
НАСТОЯТЕЛЯТ	2	2	Георги Георгиев ГЕЦ	2
ВИРДЖИНИЯ	2	2	Красимира Петрова	2
САГРЕДО	2	2	Марин Янев	2
ГАФОНЕ	1	1	Емил Стефанов	1
ЕДИН УЧЕН	1	1	Стефан Димитров	1
ДОЖЪТ	1	1	Петър Стойчев	1
ХОФМАРШАЛЪТ	1	1	Радко Ябанджиев	1
ПРИДВОРНА ДАМА	1	1	Росица данаилова	1
ФИЛОСОФЪТ	1	1	Антоний Генев	1
МАТЕМАТИКЪТ	1	1	Васил Стойчев	1
ПРЕЛАТ	1	1	Георги Гайтаников	1
ГРАДСКИ СЪВЕТНИК	1	1	Кирил Кавадарков	1
ГРАДСКИ СЪВЕТНИК	1	1	Антон Радичев	1
ГРАДСКИ СЪВЕТНИК	1	1	Георги Мамалев	1
ЕДИН МОНАХ	1	1	Славчо Митев	1
ЕДИН МН.СЛ.МОНАХ	1	1	Антон Карастоянов	1
ЕДИН ДРЕБЕН ^{малък}	2	2	Красимир Марянов	2
ПРЕСТАР.КАРДИНАЛ	1	1	Асен Миланов	1
КЛАВИЙ	1	1	Андрей Чапразов	1
ЕДИН АСТРОНОМ	1	1	Емил Джамджиев	1
ВАНИЙ	1	1	Мариус Донкин	1
МУЩИЙ	1	1	Михаил Петров	1
КАРДИНАЛ-ИНКВ.	2	2	Стойчо Мазгалов	2
ЕДИН ТИП	2	2	Сава Хашъмов	2
БЕЛАРМИН	1	1	Кирил Варийски	1
БАРЕРИНИ	2	2	Борис Луканов	2
АНДРЕА	2	2	Стефан Данаилов	2
КОЗИМО ДЕ МЕДИЧИ	1	1	Николай Цанков	1
			Юри Ангелов	1

СТЕФАН ДАНАИЛОВ

Имам един въпрос. На дирекционния съвет ставаше въпрос за опит за нов вид точкуване дали това ще бъде възможно?

НАТАЛИЯ МИНКОВА

Имате предвид точките да са от една до пет

СТЕФАН ДАНАИЛОВ

Да се направи предварително изчисление на стойността на една точка при трибална и при петобална система на оценяване на ролите и тогава да се пристъпи към прекатегоризиране на всички роли от играещите се в момента пиеси на сцената на Народен театър "Иван Вазов".

НАТАЛИЯ МИНКОВА

Предварително изчисление не може да се направи, защото стойността на една точка се намира като сумата за разпределяне се раздели на общия брой точки за премиране за съответен период от време, т.е. най-напред трябва да бъде направено прекатегоризирането, за да се знае всяка роля какви точки ще има по трибалната и по петобалната система, след това трябва да е минал отчетния период (както сега става дума за I-во тримесечие) и да има сведение за участието на всеки актьор - брой представления и изпълнени роли в тях, въз основа на което ще се определи общия брой на точките за премиране за този период от време. Сумата за разпределяне може да се определи също само след изтичане на отчетния период.

Така че, още веднъж подчертавам, изчисляването може да се направи само след като бъдат преразгледани и преоценени от

от трибалната по петобална система всички роли.

За да се сравнят стойностите на една точка по двете системи - трибална и петобална, трябва да е направена преоценката и да е минало тримесечието, за да се знае общия брой на точките и сумата за разпределяне.

Това би могло да стане сега, след като се изплатят премията за I-вотримесечие - да направим преразглеждане на категоризирането и преизчисление на стойността на точката, което ще бъде ориентировъчно за вземането на решение дали да се работи по петобална система или да остане в сила трибалната.

Трябва да се има предвид, че във Вътрешните правила за организация на работната заплата, които се разработиха във връзка с въвеждането на 66-то ПМС (новата форма на заплащане), са заложили точки за оценка на роля = 1; 1,5; 2; 2,5; 3, което ще даде възможност да се отличат най-главните и най-отговорните роли. Освен това, предлага се нормата на точките за премиране да бъде 12 на месец за тримесечие - 36, при 18 на тримесечие до сега. Като се има предвид, че работните вечери в тримесечието са 75, тази норма е съвсем реална за озработване, а от друга страна тя ще доведе до намаляване общия брой на точките за премиране и съответно до увеличаване стойността на една точка и до справедливост в разпределянето на средствата. В случай, че се въведе петобалната система, нормата може би трябва да бъде 50 точки, която трудно ще се изпълни от играещите роли с оценка 1 точка.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ

Има ли някакви възражения по категоризацията? Всъщност режисьорът не дава за роля една оценка, а за изпълнение друга оценка. Всички оценки са правилни.

Категоризацията се приема.

Другата точка е за игралния репертоар за сезон 1989/90 г. Информационно искам тук да съобщя следното:

За голяма сцена, режисьорският съвет ~~на базата на търсене, представяне и т.н.~~ прие следното:

В репертоара остават: "Животът на Галилей", "Сън", "Тайната вечеря", "Пер Гинт" – с едно представление месечно, тъй като няма търсене на това представление, "Пред Залез слънце", "Синята птица" – само дневни представления", "Хамлет" – едно месечно, "Чичовци" – едно-две месечно, "Сборен пункт" – две месечно, "Опит за летене" – две месечно, "Дон Жуан" – едно месечно, само първи състав и "Черна комедия" – на голяма сцена.

СТЕФАН ДАНАИЛОВ

Др. Фучеджиев, относно "Дон Жуан" – оказа се, че някой път чисто репертоарно за да може долу нещо да се играе се слага два пъти "Дон Жуан". При това положение нека да си остане въртене-то на съставите.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ

Падат следните представления: "Големият род", "Празникът". За камерна сцена падат "Голям колкото малка ябълка", "Све-кърва", "Вечер" – остава с едно представление.

Играят се "Източна трибуна", "Черна комедия" – ще се правят комбинации, "Американска терапия", "Престъпления на сърцето".

За "Пер Гинт" решихме да има едно представление на месец. Приключихме с този въпрос и преминаваме към обсъждането на драматизацията на "Бесове" и разпределението на ролите.

Има думата Енчо Халачев.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ

Първо искам да започна с това, че включването на "Бесове" е една необходимост за театъра, това е едно дълбоко мое убеждение. И също така мое дълбоко убеждение е, че една от причините, а ние знаем всички какво е то в момента, немаловажно е и това, че не се играят такива крупни, големи произведения в българския театър. Това евентуално веднага би залюляло в друго равнище, в други критерии, други възможности за израстване както на актьори така и на режисьори и на цялата трупа. Да оставим това, че се разкриват други светове, друго искане и друг начин на израстване на професионализма от гледна точка на големия материал, с който се срещаме.

Романът го знаете всички. Той е нещо голямо, обхватно и никаква драматизация в света не може да претендира да обхване целият роман. Ние главно сме ползвали най-стабилната драматизация. Това е на Камю, но ние разполагаме както с френския превод, така и с превода на Вайда.

Също така счетохме за нужно, че вариантът, който правим трябва да бъде на Народния театър сега във времето, в което ще се

направи пиесата. Пред нас беше и романаот дъдето сме извзели неща, които сме сметнали за необходимо да влезнат за сметка на съкратени неща. Драматизацията на Камю е към 240 страници, 150 на Вайда, а ние сме успели в 79-80 страници да вмъкнеб онова, без което не можем и с оглед на това, че дългите спектакли не са за предпочитане. Едва ли дължината на спектакъла ще бъде основание за силата на една драматизация. Така, че при всички случаи този вид драматизация няма да бъде повече от два часа и половина, а това не е никак маловажно. Освен това сме съкратили някои персонажи и така както аз смятам, че е едно предимство, в рамките на 20 души персонаж сме обхванали целия материал. По Камю са 27, но това са едни второстепенни роли, без които може в драматизацията.

Мисля, че това, което в момента ви е раздадено като текст, то е по-скоро сценарен текст. Даже аз бях против каквито и да е ремарки, но така или иначе ги сложихме ориентировъчно за да има една представа при четенето какво става. Като казвам сценарен текст аз имам предвид това, че за да се стигне до този текст има много сложно актьорско поведение и като мисъл, и като действие за да стигне до конкретно казаното на думата. Тъй като напоследък и българската драматургия стана репликова пък и българския театър е малко репликов мисля, че представя една голяма част, в която е невидима сега в този текст, който предлагаме, в която ще бъде постановъчната работа. Но репликите, които се произнасят са тези.

Длъжен съм да дам още едно обяснение. Поради бързината, с която изсахме да не се забави работата на съвета имаме едно разместване. В началото не започва така, както ви е дадена поесата със сцената Варвара и Степан Трофимович, а започва веднага със сце-

ната на Ставрогин и А.Кирилов. И след тази сцена веднага продължава сцената на Григориев-Кирилов. Тогава отиваме към сцената от началото и нататък продължава така, както вече са подредени вече отделните сцени. Това дава възможност за едно по-широко навлизане в темата на Достоевски, в света на Достоевски веднага с първото вдигане на завесата. Щосе отнася за света на Достоевски - материалът е толкова богат, че могат да се измъкнат най-различни теми и да бъдат значими. Но аз мисля, че основата му в цялото творчество това е сложния човешки характер, с неговите дълбоки безни на знанието или на незнанието, на това съществуване на доброто и злото, развивайки се злото да стигне до убийци, до хора, които могат да нанесат непоправими беди на човечеството. От друга страна, струва ми се, основното с което се занимава Достоевски това е болния човешки дух, когато човек се стреми да внимкне в себе си, да промени себе си, да се отърси от себе си или всичко онова, което лежбено по един или друг начин да не извърши някаква безнравствена постъпка в търсене на своята собствена нравственост. Така или иначе той преминава през един много сложен вътрешен живот.

Мисля, че силата на произведението пада върху дълбочината на характерите, тяхната сложност. Това са хора, които въпреки социалното разделение, някак си по особен начин, с достойнство, с вътрешно осъзнаване на тази промяна се мъчат да излезнат от това положение. Заедно с това натежава и един политически момент, който никак не е безинтересен за времето, в което живеем. Когато преди няколко години се роди идеята да поставям "Бесове", тогава беше в сила тероризма в целия свят. И едва ли не ми се видя на пръв поглед, че би било интересно да се изведе и една такава тема за тероризма. Но ми се струва, че тази тема без да я премахваме тя съществува.

Преминавам към разпределението, което съм направил.

Ролята на Григориев – това е едно лице, което не е избегнато в ниция драматизация. Правихме опит малко да съкратим, но това е невъзможно. Още повече че така както сме го замислили в работата на текста имам предвид той да присъствува не чисто разказвателно. механично разказвателни функции на един разказвач, а лице, което и свидетел и човек, който не само коментира, но е и в контакт със зрителната зала – между залата и това, което става на сцената и всеки момент може да се намеси и да влезе в действие, както **влиза в действието** като действащо лице. Т.е. като човек, който всички познават като човек, който е необходим и без да се очудва някой от неговото присъствие в обкръжението на всеки един от персонажите. Струва ми се, че постановъчно би могло да се изгради интересно този образ. Предложението ми за актьора е **ВЕНЕЛИН ПЕХЛИВАНОВ**.

Другата основна роля (аз ги степенувам по роли, както са в драматизацията) това е Николай Ставрогин. Това е основният персонаж, с невероятна натовареност. Той влиза в действието с една обремененост от извършеното престъпление. Изкайки да се втърве от това престъпление, той върви към други престъпления и накрая стига до собственото си самонаказание, когато се обесва. Един много сложен, много раздвоен, много мятан се бих казал на всички страни образ в търсене на истината за себе си. Иначе е надарен от автора и изически красив и с ум, и със сила физическа, и с образование, имал е всичко на разположение да стане нещо наистина добро, но въпреки всичко съдбата го взима в друга посока. Предлагам за изпълнител на тази роля **СТЕФАН ДАНАИЛОВ**.

Другата роля е Варвара Ставрогина. Това е майката на Ставрогин. Дворянка, генералша, тя е доста властен характер за да държи нещата в собствени ръце. Поверява възпитанието на синът си изцяло на Степан Трофимович, който е при нея. И се оказва в края на краищата, че тя всъщност с цялата си властност не е в състояние да промени нещата много-много. Както за своята собствена съдба, така и тази на синът си. За изпълнителка на тази роля предлагам **ВИОЛЕТА БАХЧЕВАНОВА**.

Другият от основните персонажи, това е Степан Верховенски. Това е един много интересен образ. В романа има просторно място отделено от автора. В драматизацията мисля, че има достатъчно достойно отделено място. Той все пак не е от първостепенните образи, но е интересен като характер, като актьорски възможности. За този образ аз предлагам **НАУМ ШОПОВ**.

Другият значим образ, един от най-значитимите също, това е Пиер Верховенски. За него в изследванията има изписани стотици страници. В романа също има отделено много голямо място. Той е така да се каже големият "бес" в цялата тази група на петорките, които основава и идеите, които влага за разрушаването на света за да върви човечеството напред. Един доста зловещ образ, който започва почти като палячо и шут и завършва като злодей като един убиец. Предлагам за тази роля **ВЕЛКО КЪНЕВ**.

Следващият образ това е Иван Шатров. Също много интересен образ. Това е човек, който първоначално влиза в тази група на Верховенски, после вижда безсмислието, отказва се. Човекът със скромна интелигентност, затворен доста в себе си, но рязко се различава от групата, поради което заплаща с живота. За тази роля предлагам **АНТОНИ ГЕНОВ**.

Елeксей Кирилов, това е човек, който така да се каже си измисля философията. Той намира това нещо единствено като се самоубие. Една роля, която място ѝ е отделено в драматизацията в три-четири епизода, където тези неща се разкриват подробно. Предлагам също един добър актьор, който наскоро дойде в нашия театър - **СТОЯН АЛЕКСИЕВ**.

Лиза Дроздова - женски^{те} образи, с изключение този на Варвара не са толкова големи по текст, но затова пък са много значими, с голямо място в романа и тука като епизоди в действието. Лиза Дроздова тя е тази, която страстно се стреми към Николай Ставрогин и когато се домогва до него тя разбира, че това е нещо мъртво и самата тя е умъртвена. И от там вече започва нейната трагедия. Следва сцената с полето, където тя почти полудява. За тази роля предлагам **АНЯ ПЕНЧЕВА**.

Следващата роля е Капитан Беляткин. Една много интересна роля. Не само защото там има възможност характерно да бъде изграден образ и той е външно погледнато пияница, неудачник на най-ниското социално равнище, стигнал до това социално раздвоение, но и поет едновременно. Един човек, който претендира за собствените стойности. Сложен. Също с много комични украски, но и с трагични нотки в своето поведение. Сложен за мене образ. Предлагам **АНТОН РАДИЧЕВ**.

Мария Лебядкина, това е нейната сестра. Нямам предви, че актрисата е играла подобна роля. Става въпрос за Добринка **СТАНКОВА**, която играе Офелия, но мисля, че данните, които тя има отговарят за онова, което ролята изисква.

Сега следват хората от така наречената петорка, но те не са миманс. Напротив - това са много ярко изразени, макар в

три-четири епизоди в цялата драматизация и това са именно главните бесове, хората, които предлагат системите и начините за преустройство. Под ред

Един след други ще чета петимата души, които са много важни и без които не би могло да се помисли да премине представлението. За ролята на Липутин, предлагам ВЛАДИМИР ЛЮЦКАНОВ. Искам да дам едно пояснение. Тук се наложи да направя малка промяна - Кирил Варийски влизаше тука в тази роля, но вероятно той няма да остане в нашия театър и затова направих едно разместване на тази група, с оглед на новия човек, който ще влезе. И така:

Липутин - ВЛАДИМИР ЛЮЦКАНОВ

Шигалъов - КИРИЛ КАВАДАРКОВ

Виргински - КОНСТАНТИН ЦАНЕВ

Семенарист - НИКОЛАЙ ЦАНОКЪ

Ламишин - КРАСИМИР МАРЯНОВ

Общо взето това са задължително млади хора, с изключение на Кавадарков, който слагам тука и го търся малко по-различен.

След това следва Праскова Дроздова - това е майката на Лиза. Интересна роля, остро характерна. Предлагам две изпълнителки НИКОЛИНА ЛЕКОВА и РОСИЦА ДАНАИЛОВА.

След това следва Маврикин Николаевич. Това е този, който като сянка следва Лиза, бигат жених. Почти без текст - с една две реплики през цялото време, но когато се появява Лиза той е с нея. Миналият път на режисьорския съвет се предложи за тази роля да се вземе студент от ВИТИЗ, който по всяка вероятност аз ще оставя на допълнителните тези двегодишни квалификации, които са

при нас. Той ще получава заплатата си от ВИТИЗ, а ще участва тука. Това е АНДРЕЙ БАТАШОВ – момчето, което участва в "ПРЕСТЪПЛЕНИЯ НА СЪРЦЕТО". Предлагам ви да го видите на представления във ВИТИЗ без нищо повече да казвам за него и да правя предложения. Той има начин да остане да си работи във ВИТИЗ. Това е една допълнителна професионална школа, през която ще мине в Народния театър независимо от това как вие ще го оцените.

Даша Шатова – това е най-малката – момиче, двадесет годишно. Тя има много малко текст, но има доста присъствие в драматизацията. Има почти едносричен текст. Задължително трябва да е много млада. За това се говори в текста. Предлагам също студентка от ВИТИЗ – ЕВЕЛИНА БОРИСОВА. Това е същата, която Люцканов беше поканил за "ХАЙКА НА ВЪЛЗИ"

Мария Шатова – това е жена на Иван Шатов, която го е напуснала, също е спала със Ставрогин, връща се и ражда детето на Ставрогин при него. Също има една много драматична сцена на финала. Предлагам ЖАНА КАРАИВАНОВА и ако се върне от Италия и Елжана може да остане на тази роля.

Федка убиецът – ИВАН ТОНЕВ.

Има още един слуга, почти с една-две реплики Алексей, това е СЛАВЧО МИТЕВ. Това е роля, която всеки може да играе. Но Славчо участва почти във всички разпределения и той си има своето място при нас.

Това е цялото разпределение. Искам да ви кажа, че миманс не се предвижда. Вероятно само едно детенце.

Художник – АТАНАС ВЕЛЯНОВ

Музиката ще бъде готова от руските класици.

Худ. на костюмите – МАРИЯ ДИМАНОВА

17

За асистент режисьор предлагам нашият голям артист АСЕН МИЛАНОВ. АЗ искам да кажа няколко думи за Асен. Той има голямо място в драматизацията, защото както един ред не се написа без Банчо стилистично да мине по него, така и един ред не бе написан докато Асен Миланов актьорски не усещаше текста. Става въпрос за общо усещане за присъствие. Вие знаете, че като литература някои реплики може да стоят много добре, но да нямат точно попадение. Нямам съмнение, че както добре сътрудничихме в драматизацията, така добре ще продължи това сътрудничество и в постановката. Репетициите могат да започнат на 22 април. Премиерата зависи от това, кога ще започнем есента да работим.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ

Другори, чухте подробното предложение за разпределение на ролите, имате думата за съображения.

ПЕНЧО ЛИНОВ

Първото нещо е че, приемам разпределението на Енчо изцяло без никаква бележка. По драматизацията обаче, искам да кажа своите мисли и да обърна внимание на съвета.

Всички знаете, че този роман е доста известен, но не е от големите романи на Достоевски, Затова опонирам на репликата на Енчо Халачев, че тук в нашия театър трябва голяма драматургия, по-мощна и т.н. - това е верно. Но "Бесове" не е от този вид драматургия според мене. Това, че зад романа стои Достоевски и че зад драматизацията стои Камю са много респектиращи имена, което ме парализира малко и ние не можем да си кажем собственото усещане за материала.

Романът излиза през 72 г. и е отречен изцяло от руската критика, дори от прогресивната руска критика. Отречена е изцяло и затова казвам, че той не е от големите романи на Достоевски. Но той е един политически роман. И когато аз вчера те попитах как ще формулираш основната идея на твоята драматизация и на твоя бъдещ спектакъл ти ми каза едни общи приказки, които и сега повтори. Тези които са го чели и аз съм го чел преди 10-на години е: "Да се отрече западното влияние в Русия по онова време" - 72 г. А това са трите централни образа - Старият Степан, който е учител и баща на другите двама герои. И като учител е повлиял на Н.Ставрогин и като баща на терориста Верховенски. С този роман той отрича тероризма, социалните и политически движения които по това време идват в Русия от запад. Основната идея на Достоевски е да се отрече тероризма, nihilzma и въобще политическите течения от 70-те години на миналия век, които идват в Русия. На които противопоставя християнството и по-специално източното православие като положителното нещо, което може да спаси Русия. Това е идеята на романа. Енчо Халачев казва, че неговата идея със сложния човешки характер, борбата между доброто и злото, болният човешки дух, който не иска да извърши безнравствени постъпки, сложност и многообемност на характера и накрая политическия момент срещу тероризма и анархистите. Това така формулирано не е основна идея нито на едно произведение, нито на един спектакъл. В сравнение на тази драматизация с онази, която четох на Камю във вариант Вайда това е много по-ясно, много по-събрано, много по-добро. Онова беше разпиляно, хаотично и неразбираемо. Тук нещата се по-ясни и по-разбираеми. Аз харесвам тази драматизация и въпреки това трябва

ва да ви кажа своето вътрешно усещане, че нещата стоят уголено. И героите, и ситуацията. Те се движат повече по волята на автора, схематично развити, без онова, което е гениално за Достоевски, това на което Енчо набляга за многообемност на характерите. Според мен в тази драматизация няма тази многообемност, дори бих ви казал, че тя не съществува и в романа.

С това не отричам драматизацията, напротив, тя трябва да се направи. Ние трябва да си дадем сега сметка, когато започваме. Върху какво започваме, че това не е голямата драматургия, която сочи Енчо Халачев. Да си дадем сметка, за да не стигнем до онзи момент, когато на миналия съвет всички мълчахме и когато наистина имахме за основа една голяма драматизация.

СТОЙЧО МАЗГАЛОВ

Аз имам един въпрос. От драматизацията не можах да си направя извод авторите симпатизират ли си на героите, отричат ли ги или ги утвърждават? Въпросът може би е ученически, може би е наивен, но на мен ми е унжно. Понеже авторите на драматизацията са тука какво биха ми казали? Защото по-нататък това ще има съществено значение на звучението на основната идея на представлението.

Другото нещо, което ми направи впечатление това е финалът на пиесата. Основната реплика е сложена в устата на най-деградираният тип - Степан Трофимович, който казва - смисълът, който аз разбрах, че в момента Русия е болна, но тя ще се излекува - ми се струва съвсем неуместно именно този герой да произнесе тези реплики.

Това са ми въпросите. Разпределението приемам изцяло.

КОНСТАНТИН ИЛИЕВ

Аз си спомням добре текста, който беше предложен миналата година и в сравнение с него той е наистина много по-добър. Може да се следи една фабула и са ясни в общи линии взаимоотношенията. Заедно с това усещането ми за схематичност си остава. По принцип винаги съм против драматизациите и винаги съм разбирал един автор, който от собствена повест направи пиеса. Но с цялото си уважение към Иван Вазов винаги съм се чудил като как така е по-сегнал да окепази "Под игото" с тази нескопосана драматизация. Защото просто от "Под игото" не може да се направи драматизация. Тези драматизации в повечето случаи винаги са компромис.

Вече на няколко събрания чувам как Народния театър трябва да пристъпи към големи заглавия за да расте колектива и т.н. Аз съм от пет години тука и тука минаха най-големите заглавия от световната литература. Незнам какво израстване се получи през това време, но големи заглавия не липсват и сигурно не в това е бедата.

Формулировката на това, какъв ще бъде спектакъла за съжаление ми остана доста аморфно и неясно. Съгласен съм, че за момента точно Достоевски е много актуален и то не само заради това, че визира темата за революцията, а именно защото се занимава с темата човешки характер. Енчо спомена думата характер. И просто с показване на характер само по себе си не може да бъде повод за правене на спектакъл. Те са средства. В момента изследването на космоса ми се струва действително по-важно, отколкото правене на чиста социология. Достоевски е много актуален, много важен за днешно време. Но всичко това, което не се каза да бъде в

съзнанието на хората, които ще правят спектакъла, защото в края на краищата не всичко може да се формулира, а може би пък и не е нужно с оглед на работата.

Мисля, че има много точни попадения в разпределението. Моето усещане е, че в някои пунктове има едно разминаване, което пак именно защото пак става въпрос за роман и всеки четейки си има по-плътна представа за образа, отколкото това става при чиста драматургия. Това, което казвам не е задължително, но аз казвам собствени усещания.

Наум Шопов в моите представи тотално се разминава със Степан Трофимович. Всички имена, които споменавам нямам никакви оценки за класата на актьорите, но просто той е един актьор остър, експанзивен. Докато Степан Трофимович е обрисован като едно призрачно съществуване в сферата на мечтите и представите, че го преследва полицията. Общо едно безделие. Като характер е по-мек, по-благ. Тука сигурно е известно на всички, че Достоевски е излял цялата си неприязън и ирония към Тургенев в този образ. Пък Тургенев ни е известен какъв е като човек. Не че е задължително, но се страхувам, че са влезли в някакви вътрешни противоречия. В края на краищата човек като прави картина слага бяло, черно, по-контрастни цветове. Страхувам се, че ще се съберат актьори с един натюрел и няма да се отрази на цялото звучене на спектакъла.

Първо за Наум Шопов не съм сигурен.

Антони Генев е актьор, който много може, но в конкретния случай, Шатов не случайно точно той е в опозиция на трупата, защото той е по-различен от другите. Те са ексалтирали интелегенти, все пак от по-високите кръгове. Шатов е един народностен тип,

който чисто по селски не може да приеме цялата работа. Усеца, че има нещо гнило във всичко това, което Верховенски прави. Антони Генов носи нещо благородно, изтънчено и като че ли не е този тип за тази роля.

Естествено, че Велко Кънев ще направи Верховенски. На времето имаше възражения против това той да играе Кралят в "Хамлет". Аз бях "за". Имаше възражения да играе Сталин - аз също бях "За". Но този път не съм много убесен, защото литературният материал е един терористичен роман. Ако това беше едно осмиване на този тип революционери и псевдореволюционери със средствата на гротеската мисля, че Велко щеше да бъде безупречното попадение там. Тук също се страхувам от известни трудности по време на работата. Не че няма да го направи, напротив ще го направи. Нека това, което казвам бъде прието като предупреждение. Мисля, че Кирил Варийски ако остане в театъра за него може да се мисли и за ролята на Шатов, и за ролята на Верховенски.

ДИМИТРИНА ГЮРОВА

В драматизацията много ми допада стремежът към по-голяма събраност, по-голям лаконизъм. Според мен това е твърде важно условие за създаване на съвременен спектакъл. Всички сме се убедили, че нагласата на зрителското внимание е такава, че дългият спектакъл е подложен на твърде големи рискове по отношение на вниманието на зрителите. Мисля, че впечатлението за известна оголеност на конфликтите, за известна диалектност на изявата на персонажите идва от това, че в драматизацията са пресовани само реплики. Там липсва ремарката с онзи въздух, с онзи втори план,

23

който тя внася. Предполагам, че това ще бъде част и то сериозна, съществена част от режисьорската партитура на бъдещия спектакъл. разбира се от партитурата на всяка роля, която актьорът съвместно с режисьора ще изгради. Държа да отбележа този момент, защото наистина сега, поради тази пресованост на репликовия материал остават впечатления за известна оголеност, за известна директност. Смятам, че това ще бъде направено в режисьорската партитура. Но това крие известна опасност за увеличаване на реалния обем на представлението. Драматизацията както е сега събрана в 79 страници е отличен обем, но това не е реалния обем. Това са само реплики. Тука липсва онова, което допълнително ще влезе и което също така е част от обема на спектакъла, от неговата територия и от неговия въздух. Пак повтарям, че приемам драматизацията и приемам нейните качества, но просто съображения споделям, които трябва да се имат предвид при реализацията ѝ.

Що се отнася до трактовката на произведението, на мен ми се струва, че има нещо, което е много директно в съдържанието на този роман на Достоевски с днешния ден. Във времена на революционно проустройство, когато дълбоко се преобръщат пластове и в икономическия, и в социалния, и в духовния живот на хората на повърхността наред със здравето, жизненото, перспективното изплува и мръсна пяна, изплува бесовското начало, което Достоевски познава както никой друг. Бесовското начало изплува точно в такива периоди и не случайно, няколко от водещите съветски театри не случайно са се обърнали към тази пиеса и тя е един вид хит в Съветския съюз. Мисля, че такава връзка, такава кореспонденция съществува. Достоевски познава бесовското начало и в човешката личност, Енчо убедително говори за това и в психологията на рус-

кия народ, и в тази твърде сложна руска история има и такива прояви. Тоест, това внимателно вглеждане и в микрокосмоса и в макрокосмоса като потенциална възможност се съдържа в материала драматургически, който се предлага и аз мисля, че това е много интересен материал за работа, което е твърде сложна и твърде интересна задача за колектива на Народния театър. Смятам, че си струва труда, струва си вниманието и усилията, които ще бъдат впрегнати в решаването на тази художествена задача.

Разпределението според мен е много солидно направено. Аз приемам това разпределение. Мисля, че върху един от пунктовете, за които възрази К.Илиев възраженията му са основателни. И свързвам тези възражения за Антони Генов - В никакъв случай не подхвърлям на съмнения актьорският талант, актьорските качества на актьора, а природата на всевишните му изяви - лекотата на излъчването, известна интелигентност, която малко спори с характеристиката на образа.

ГЕОРГИ ГАЙТАНИКОВ

Аз съм съгласен с голяма част от изказването на Пенчо Линов, и на К.Илиев, и Д.Гюрова. Но човек много се затруднява, когато трябва да се изкаже за една драматизация, която се подлага на коментар, заедно с едно разпределение. Т.е. утре започва работа и тепърва ние да коментираме нещо, което е създадено в резултат на едногодишен труд на двама, трима души, най-меко казано не е достатъчно убедително. Но въпреки всичко, основателни са бележките на всеки, който се изказва за драматизацията. Аз мога да кажа, че тя е стегната, харесва ми като целеустременост

на действието. Но по отношение на това, че малко са оголени образите и ситуациите – то не може, когато е толкова огромно произведението, това е невъзможно. Трябва да се вмести по някакъв начин. Или трябва да се вземе един отрязък от това произведение, да се кръсти и да се развие с богатството на автора или трябва да се направи един сценичен вариант, който да трае гор-долу, колкото е романа. Както има някои експерименти на запад – такива по 5-6 часа и т.н. Но това е невъзможно да го направим ние. Аз смятам, че усилията са добри, резултатът като драматизация е добър. Дано да е добро и реализирането.

По отношение на разпределението. Не може ли да се помисли за Меглена Димитрова да влезе на една роля с Добринка Станкова. Това е моето предложение.

СТЕФАН ДАНАИЛОВ

Струва ми се, че драматизацията много леко се прочете. Това не значи, че трябва да бъде много леко цялото представление. Струва ми се, че това ще бъде нещо, което ще се гледа. Спомням си всичките разговори по времето на Галилей – дали ще трябва, дали ще се гледа – много труд се хвърли и е неприятен факта, че 150 билета не са продадени на второ представление. За това вече трябва да се мисли. Струва ми се, че в драматизацията има много интересни неща. Това, което не бих искал е финала на Ставрогин не бива да завършва с литература. Конкретно говоря за този монолог-разказ, който е литературна изповед. Тя трябва да дойде малко преди финалната среща с Даша. На етапа, на това, което сега чета на мен ми допада тази драматизация. Изплашиха ме истатките от ремарките, които не са пъл-

ни. Това създава впечатлението, че е щипано отвсякъде по нещо.

Чувайки сега разпределението, виждам че има някои промени. Всички започнаха да говорят за колегите, застраховайки се да не би да се разсърди този или онзи колега ако идеен художествен съвет коментира кой за какво е. Константин Илиев може да е много право, но един артист като Наум Шопов колкото и ексцентрично, динамично да играе ми се струва, че отдавна не се е занимавал с такава задача. На мен ми се струва, че този артист трябва да го изпозват за такова нещо. В тази драматизация това е едно основно лице. Кой ще е този, който ще възпита баща и учител на две крайности? Не може да не бъде нестойностен човек в продължение на три часа. Разбира се, аз не искам да продценявам нашия зрител, но точно три салона ще са тези, които ще са чели произведението. Моите представи за Шопов са съвсем други.

Едно от нещата, които мен ме смущават е Антон Радичев като братът на Белядкин. Аз съм приятел на Антон, но все още му сърбам попарата, за това, че той много трудно може да присъства сериозно на сцената. Не говоря, че е несериозен артист. Моята представа за този неособено симпатичен човек, изнудвач в неговата уста би прозвучало по-друго. Аз си го представям по-зъл човек.

Още нещо, което ме смущава. Понеже много бързо минават сцените на жените това са основните три сцени, освен с Пиер на Ставрогин, но аз не съм докрай убеден в драматическите възможности на Аня Пенчева. Безкрайно драматична роля. За да стигне до полудяването от една сцена, в която преминава през леглото и само след малко от едно съобщение, че е убит този или тази и трябва да полудее - поне в нищо такова не съм я видял, за да имам вя-

рята, че би могло да стане. Аз също съм за надеждите. Аз като гледам това представление няма да стане преди края на ноември, защо там да не влезе и Елзана? Ние нямаме избор в този театър. Артистите не стигат, на всичкото отгоре започват и да напускат. Например да се види за тази, изпълнителка която играе в "Пред залез слънце", която се справя с една много тежка роля и то много добре се справя. Както и да се види коя актриса би могла - прекрасна роля е на Мария. Ето тука в театъра по би могла някоя от колегите, които са в по-средна възраст да се включи. За Лебядкин си представях тип Варийски. Аз не мога да предложа - М.Петров не желае да участва, този не желае, онзи не желае - кого да предлагаме? Аз съм много доволен, че това момче ще дойде. Но него трябва да го държим тука, защото към него има аспирации театър "София" Прекрасно момче е - става въпрос за Баташов.

ГЕОРГИ ГАЙТАНИКОВ

Защо Камелия да не може да влезе за ролята на Аня Пенчева. Това е една актриса, която години наред е играла и сложни роли.

СТЕФАН ДАНАИЛОВ

Шкодрева може да влезе в ролята на Мария. Защо да не ги опитаме тези хора. Представлението няма да го правим за два месеца, То ще има един много сериозен етап.

Аз не искам да споря с Константин Илиев, знам какви са му симпатиите към Велко. Аз като артист имам биоконтакти с Велко Кънев. Той е доказал, че може да прави много силни роли. В романа

нещата са по-друго нарисувани, Другарите от литературното бюро, когато замислят да правят някое заглавие и го предложат на режисьорите да погледнат има ли хора, които да свършат тази работа. Трябва да се мисли за дублюрство на Сава Хашъмов. Той физически не е укрепнал за работа.

КОНСТАНТИН ИЛИЕВ

Това заглавие е режисьорско предложение, а не на литературното бюро.

СТЕФАН ДАНАИЛОВ

Аз не ви упреквам вас, говоря по принцип.

КОНСТАНТИН ИЛИЕВ

По принцип беше решено да се назначи драматична актриса около 30 годишна, защото има нужда театъра от такава. Има нужда от една действително драматична актриса.

ВЕЛКО КЪНЕВ

До голяма степен са прави всички в разсъжденията си. Малко ме смути това, което Пенчо Линов в своите познания каза. Аз нямам нужда от тази информация.

Споделям това, което каза Димитрина Гюрова, че до голяма степен загадката, тайната се крие именно в постановъчната работа. Ние не трябва в никакъв случай да си мислим, че така метейки го резултатът трябва да е така оголен. Тука става въпрос наистина за едно голямо богатство по отношение именно на характерите, които аз споделям в основата на тълкуването на произведението, че там

някъде се крие загадката на Достоевски, там някъде трябва да се търси разковничето в решението на спектакъла. Образът е нещо, което дава мира на този автор. И в този смисъл ми се струва, че до голяма степен, колкото по-необичайни и по-интересни са на пръв поглед предложенията, толкова е по-любопитно за актьорите. Но това си е мое мнение.

Що се отнася до Наум Шопов това смятам, че ще му бъде от голяма полза. По повод на предложението за моето разпределение, аз споделям опасенията на К.Илиев що се отнася особено до образа в процес на развитие. Имам предвид неочакваността на мащабите, на обрата на развитието на героя и смятам, че тука наистина има основание за опасение. И си мисля, че едно успоредно разпределение с Михаил Петров би било една интересна работа и за М.Петров и за мене, защото става въпрос за коренно различни актьори и за дадености. Както за мен би ми било интересно началото на ролята, така за него би било интересно другата част от ролята, крайт на ролята. Незнам той дали е отказал, но мисля, че при едно такова разпределение за такава роля той не би се отказал.

Споделям мнението за Аня Пенчева. Би трябвало да се помисли за още една актриса и това също е в интерес на Аня Пенчева и въобще за цялото представление.

Аз също мисля, както Стефан каза, че не трябва да се подценява това колко ще се играе, как ще се направи за да се играе, как трябва да се привлече зрителя, защото и от ляво, и от дясно все чувам стига това, стига - няма да има нито една заявка и т.н. Но трябва да се направи всичко възможно за да се направи едно зрелищно, едно наистина представление близо до хората, които ще влизат в салона и които не са толкова много, че да

идват от любопитството на познавача на Достоевски и т.н. Ние трябва да мислим за другата категория хора, които трябва да ги привличаме.

И пак стигам до извода, че успехът е в постановъчната работа като споделям това, което К. Илиев каза за големите автори, които ние наистина имаме в нашия театър. Но според мен, в постановъчното решение на голямата драматургия ние закъсваме.

Това е моето мнение.

АСЕН МИЛАНОВ

Що се отнася до постановъчната част, т.е. взаимоотношението, изграждането, това е диалог. Той трябва да се открие. Това откриване е всичко вътре, което ние носим като информация от Достоевски. И тогава аз вярвам и в Аня Пенчева, и в която и да е, защото те са близко до формата. Тук без форма няма да мине, като имам предвид в по-широк смисъл - формата в общото и в нещата. Как може Достоевски да предвиди Хитлер? Значи е разбирал изобщо европейските народи, особено бесовете, където навсякъде стои в цялата тази размирна Европа. Ето това е сериозна работа. Може би затова "Бесове", тази голяма политичност на романа страхливо е подхождано. Защо тъкмо той да не каже умирайки да се промени Русия. Що се отнася само до християнството - християнството не е малка работа, тя е идеология.

Искам да кажа, че имаме възможности да оставим хората на тяхното мнение. А мнението на зрителя, там където можем да го насочим, зрителят да си извади собствено мнение днес.

Що се отнася до характерите - дано ги изградим.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ

Само две думи, защото много се спомена за тази схематичност. Аз не възразявам. Първото впечатление сигурно е такова. Но аз не мога да си представя че това ще съществува в този вид на сцената и мисля, че тук са хора, които са професионалисти, които сигурно не могат да си представят, че така съществува както се поднася в този текст, т.е. ще бъде само една говорилня. Ако зад това не стои дълбоко мотивирано поведение, присъствие, мисъл, което да доведе до тези реплики. Това е огромен етап на постановъчна работа, която е стояла на нашето внимание, когато сме правили драматизацията. Ние сме си давали сметка за това нещо, разбира се, че ще бъде за сметка на дължината. Това ще има паузи. ще има изиграване, ще има моменти. Това е като филмов сценарий, който като го четеш не можеш да си представиш какъв ще бъде този филм. Това за мен са филмови реплики. Целият принцип е кинематографичен, той е изграден на тези крупни планове, които се сменят по същия кинематографичен принцип, както в един филм. И тримата, когато сме работили сме си давали сметка защо съкращаваме тази сцена, защо оставяме толкова малко текст в тази сцена и с какво ще компенсирате отсъствието или краткостта на сцената. Но ако някой предложи по време на репетиции неща, които допълнително могат да влезнат, бъдете сигурни, че тези неща ще влезнат. Аз даже имам предвид цели етюдни сцени, които ще се разиграват. Като казвам етюдни сцени нямам предвид етюди от ВИТИЗ, а живот, който тече без текст. Както в киното вървят дълги пасажии и няма текст, ние разбираме всичко и след това има пет реплики, които досъясняват нещата. Това ме предпазва, не защото не давам ухо на то-

ва, което се говори тука, да съм настроен натази вълна за компенсацията на онова, което на вас ви липсва сега, а ви стои като информационен текст, просто информативно и някак като че ли много бързо минава сцената. Тя самата сцена си има стойност, място, решение. Това до известна степен, не че ме успокоява, а знам какво трябва да се прави. Лошото е ако не знам какво трябва да стои зад този текст.

Това разпределение дълго време съм го мислил и с това, с което разполагаме аз мисля, че това е най-доброто, което може да се направи в момента в театъра. И в този смисъл аз съм удовлетворен от това, което предлагам. За това момиче, което се предложи аз нямам нищо против. Ако има възможност и ако нямате съображения - става дума за Е.Шкодрева.

Камелия Недкова сама се отказа, нежелая да участвува.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ

В обсъждането, което стана тука, беше подробно казано всичко, то беше полезно. Аз смятам, че можем да сведем нещата до постановъчната работа, тъй като е извършена много голяма работа. Нещата неистина са събрани. Оголването вече е въпрос на режисьора и на актьорите.

Тука се направиха някакви дребни бележки. Общо взето в това разпределение са включени великолепни актьори. Особено за главните роли и за женските роли, като имам предвид В.Бахчеванова, защото женските роли са по-малки, ~~роли и са по-~~ второстепенни. Но тука са включени великолепни актьори. И ако ние с тези актьори не можем да направим тази постановка... Зависи от режисурата, от

труда на актьорите. Те таланта ~~са~~ го имат, но до каква степен ще положат труд, професионализъм. Ние от това страдаме. Ние не страдаме от липса на талант, разбира се степента на таланта в хората е различна, както навсякъде във всеки театър. Ние страдаме от липса на професионализъм. Аз смятам, че при това разпределение, което е направено, няма никакви основания да бъде упрекуван някой след това или художествения ^с съвет, или режисьора ^с, че заради тези актьори представлението не можа да стане. Няма такова нещо. Това са актьори от най-висока класа. От младежката група също са подбрани ~~много~~ великолепни момчета.

Много моля, режисьорът когато започне работа да си поговори с цялата група. Изисква се професионализъм.

Искам по повод ^{на} това, дали има или няма актьори да кажа следното.

От 1 януари от 87 души ние станаме ~~на~~ 52 души. Трупата не е обедняла, защото всеки един от пенсионерите, който е необходим ~~ни~~ можем да го поканим. Т.е. ние се намираме в една ситуация, която ~~ни~~ ни затрудняваше в подбор и попълването на трупата. Това е факт и всички го знаят. Когато имаше трупа от 87 души, ^{не} можеш да назначиш още за да стане трупата 100 човека. Някой ако може да го направи - аз не можех. Ние сме взимали по някои актьор и някъде направихме грешки. Това е нормално. Но сега в момента ние трябва да вземем много сериозни мерки за попълване на нашата трупа и то както каза К. Илиев, млада драматична актриса на 30 години, но от средното поколение мъже. Ще ви обясня защо.

Кирил Варийски напуска, защото се чувства недоволен. Така разбрах аз, той не ми го е казал, но това ми беше казано още по-рано от друг човек, а не от него. Той ми каза, че отива в Сатирата. Но сега искам да ви обясня нещо за тази част от трупата. Има и някои други от тази категория хора, които са недоволни от реализацията си в трупата. Те смятат, че трябва да играят това, което играе Велко Кънев, което играе Стефан Данаилов, което играе Наум Шопов. Споменавам само няколко имена от първата категория, която аз смятам, че е безспорна и главно, това е най-действащото поколение.

Има е и една друга претенция за напускане, която аз моментално ще удовлетвори от един актьор, ако той я заяви пред мен. Той поиска среща, но аз нямах възможност тогава да го приема.

Искам тук пред художествения съвет да обърна внимание и на нашите режисьори, че те не се занимават достатъчно с търсене на актьори за полпване на тази трупа. Те не се занимават достатъчно със състава, с характера на трупата. Те не мислят достатъчно за театъра, а мислят за собствената си кошничка. Това се отнася за всички наши режисьори. Говоря това, защото режисьорите са основните хора, които познават актьорското съсловие.

Ние сме затруднени и от една друга гледна точка. Вече не трябва да назначаваме несофийски жители. Въпросът за софийското жителство стана непреодолим. В трупата има хора, които системно не влигат в работата. Камелия Недкова я изключвам, тя играе много. Но Меглена, която беше спомената тука, Елена Виденова - млада актриса,

Дора Глинджева - с ^оглям труд.

Искам да ви кажа, че проблемът е сложен и аз за жените т толкова не се тревожа. Аз се тревожа за мъжете от възрастта на В.Кънев, на М.Петров, на К.Цанев, на К.Варийски, на тази категория от тази възраст. Това е възрастта от 30 до 40 години. И много моля освен режисьорите, другарите актьори, които биха могли да посочат някои хора, с които да водим разговор и да ~~режим~~ ~~кои хора~~ да поканим. Имайте предвид, че само с гении работата ~~не~~ не става. Не става, защото Славчо Митев ако го няма, няма кой да играе тука роли в толкова постановки. Защото ако го нямаше М.Аладжем, нямаше да има кой да ни играе толкова епизодични роли и толкова пиеси. Трябва да помислим по този въпрос, тъй като "борсата" сега ще бъде през месец май. Ако някой ~~може да~~ ми направи предложение, можем да обявим ~~ме~~ конкурс. Как ще го проведем конкурса, това вече е наше право. Но аз мисля, че ние трябва да обявим конкурс за актьори мъже от 30 до 35 години. И за актриси около 30 годишни. И аз мисля, че с едно допълнително уговаряне, това ~~не~~ ще трябва да го направим.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ

Аз имам един въпрос. Вие казахте, че без софийско жителство не може да се приема в театъра. Значи ли това, че само от софийски театри трябва да се прави подбор.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ

Тези неща трябва да се обмислят много сериозно.

Закривам заседанието.

Стенограф:

/О.Недялкова/

ДИРЕКТОР:

/Д.Фучеджиев/